

УДК 343.9

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2023.39.11>

Хороновський О. І.

ВЗАЄМОДІЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ З ДЕРЖАВНИМИ ТА МІЖНАРОДНИМИ ПРАВООХОРОННИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІЙ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ

В статті розглянуто основні форми та принципи взаємодії Служби безпеки України з державними та міжнародними правоохоронними інституціями у сфері протидії транснаціональній організованій злочинності. Проведено аналіз нормативно-правових актів, які регламентують порядок взаємодії та координації між правоохоронними органами у вказаній сфері. Зазначено, що взаємодія Служби безпеки України з міжнародними інституціями за напрямком протидії транснаціональній організованій злочинності повинна будуватись через наступні механізми: нормативно-правовий, який передбачає гармонізацію національного законодавства із процесуальними нормами іноземних партнерів; економічний, що передбачає можливість співфінансування спільних операцій та заходів; управлінсько-організаційний, який передбачає наявність організаційної підпорядкованості та підзвітності; інформаційно-комунікаційний, який передбачає ознайомлювальну діяльність в Україні щодо функцій, ролі та призначення міжнародних інституцій; контрольний, що передбачає виявлення критичних точок діяльності та формування пропозицій щодо удосконалення як окремого механізму, так і державної політики у цьому напрямі в цілому. Крім того, виділено основні форми взаємодії Служби безпеки України з державними та міжнародними правоохоронними інституціями у сфері протидії транснаціональній організованій злочинності, зокрема: кримінально-процесуальна: передбачає реалізацію норм Кримінального процесуального кодексу України; внутрішньо-правова: застосування норм права, передбачених профільними законами та міжвідомчими наказами у сфері правоохоронної діяльності; міжнародно-правова: виконання вимог міжнародних договорів України, а також установчих актів та правил міжнародних правоохоронних організацій, членом яких є Україна; організаційно-консультативна: проведення спільних нарад, семінарів, конференцій з метою розробки положень для удосконалення діючого законодавства, планування загальностратегічних заходів.

Ключові слова: взаємодія, координація, транснаціональна організована злочинність, Служба безпеки України, оперативно-розшукова діяльність, правоохоронні органи, оперативні підрозділи, міжнародні організації.

Взаємодія, як найбільш організована і ефективна форма боротьби правоохоронних органів зі злочинністю, характеризується деякими основними властивостями. У зв'язку з цим вона розглядається як вищий ступінь консолідації сил і засобів правоохоронних і контролюючих органів, наділених законом відповідними повноваженнями (серед яких один з основних видів – взаємодія слідчого та оперативно-розшукових органів), у різних сполученнях участі залежно від виду злочину, що розслідується, складності завдань, які вирішуються, необхідності використання відповідних засобів, прийомів та методів [1, с. 172].

Основу такої взаємодії складає обов'язкова участь відповідних правоохоронних і контролюючих органів у розкритті злочинів із виділенням для цього необхідних, специфічних для кожного органу джерел інформації, сил і засобів. Так, Г.А. Матусовський зазначає, що така взаємодія не зводиться лише до обміну процесуальною, оперативно-розшуковою та іншою службовою інформацією, передбаченою відповідними законодавчими актами – тут йдеться також про реалізацію цієї інформації шляхом проведення спільних дій, обговорення отриманих результатів, планування подальших заходів, спрямованих на розкриття злочинів. «У боротьбі зі злочинністю, – продовжує Г.А. Матусовський, – правоохоронні органи становлять єдину систему. Однак єдність системи як основна вимога ефективної діяльності потребує оптимальної цілеспрямованості та узгодженості усіх її елементів, тобто структур різної відомчої приналежності та підпорядкованості... Вид системи взаємодії, що вивчається криміналістикою, відбиває лише частину системи: «слідчий – оперативно-розшукові органи» [2, с. 166].

Можна констатувати, що в основі взаємодії у сфері боротьби з транснаціональною організованою злочинністю закладено консолідацію сил та засобів всіх правоохоронних органів на національному та міжнародному рівнях для досягнення єдиної мети – протидії злочинності. Така взаємодія передбачає можливість взаємного впливу однієї сторони на іншу, що в свою чергу передбачає необхідність будувати їх поведінки відповідним, взаємовигідним чином.

Отже, взаємодію Служби безпеки України (далі – СБ України) з державними та міжнародними правоохоронними інституціями у сфері протидії транснаціональній організованій злочинності можна трактувати як спільну, взаємоузгоджену діяльність уповноважених національних та міжнародних суб'єктів, яка спрямована на боротьбу із зазначеним соціально-негативним явищем. Разом з тим, справедливим буде вказати, що взаємодія не є явищем самостійним, вона тісно пов'язана із координацією.

Координація – це забезпечення узгодженості дій усіх ланок управління, збереження, підтримка і вдосконалення режиму роботи підприємств (організацій) та забезпечення його безперервності і безперервності. Координація як функція менеджменту являє собою вид діяльності за погодженням та впорядкування зусиль, об'єднаних спільною метою і спільною діяльністю людей у виробничо-господарських організаціях, – учасників виконання того чи іншого завдання. Координація забезпечує взаємодію різних частин організації в інтересах виконання поставлених перед нею завдань. Координація конкретно визначає хто, що і коли робить, з ким і як взаємодіє, в якому порядку передає власні результати праці іншим учасникам діяльності і користується їхніми результатами [3].

Таким чином, ключовою відмінністю координації від взаємодії є те, що під час реалізації першої здійснюється керуючий вплив на суб'єктів, в той час як взаємодія передбачає здійснення спільної діяльності на засадах партнерства. Особливе значення взаємодії та координації СБ України у протидії транснаціональній організованій злочинності обумовлено рядом факторів:

– по-перше, СБ України являє собою системне утворення, та, разом із тим, виступає структурним елементом систем більш високого рівня, як то: міжнародний правопорядок, правоохоронна система, та система державних органів. І для того, щоб забезпечити злагоджене та ефективне функціонування даних систем, між їх елементами, структурними ланками мають бути забезпечені відповідні взаємозв'язки, через які вони надаватимуть допомогу один одному у вирішенні спільних завдань;

– по-друге, протидія транснаціональній організованій злочинності є надзвичайно складною та об'ємною роботою, ефективного виконання якої потребує об'єднання зусиль різних державних та міжнародних інституцій.

Загалом взаємодія СБ України з правоохоронними державними та міжнародними інституціями реалізується переважно в кримінально-процесуальній площині. Відповідно до статті 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» оперативні підрозділи СБ України зобов'язані:

– виконувати письмові доручення слідчого, вказівки прокурора та ухвали суду і запити повноважних державних органів, установ та організацій про проведення оперативно-розшукових заходів;

– виконувати у межах своєї компетенції запити правоохоронних органів інших держав або міжнародних правоохоронних організацій відповідно до законодавства України, міжнародних договорів України, а також установчих актів та правил міжнародних правоохоронних організацій, членом яких є Україна;

– здійснювати взаємодію між собою та іншими правоохоронними органами, в тому числі відповідними органами іноземних держав та міжнародних антитерористичних організацій, з метою швидкого і повного попередження, виявлення та припинення кримінальних правопорушень [4].

Також, згідно з Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» оперативні підрозділи СБ України зобов'язані невідкладно направити зібрані матеріали, в яких зафіксовано фактичні дані про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які

передбачена Кримінальним кодексом України, до відповідного органу досудового розслідування для початку та здійснення досудового розслідування в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України.

Коректними, на наш погляд, є запропоновані Г.А. Матусовським форми взаємодії між слідчими та оперативно-розшуковими підрозділами, зокрема:

1) нормативно-правові, що впливають з положень Кримінального процесуального кодексу України, та законів, які регулюють діяльність правоохоронних органів;

2) організаційно-тактичні.

Перша форма взаємодії стосується питань:

– передачі слідчому матеріалів про виявлені шляхом оперативно-розшукових заходів ознаки злочину для вирішення питання про відкриття кримінального провадження;

– проведення слідчим процесуальних дій одночасно із здійсненням оперативним підрозділом узгоджених оперативних заходів;

– проведення оперативно-розшукових заходів по справі, в якій не встановлена особа, що вчинила злочин, після передачі цієї справи слідчому;

– виконання доручень слідчого щодо проведення розшукових дій;

– здійснення заходів щодо встановлення особи, яка підлягає притягненню як обвинувачений після припинення досудового слідства;

– отримання інформації та документів про операції, рахунки, внески, внутрішні та зовнішні економічні угоди фізичних і юридичних осіб.

Друга форма взаємодії стосується питань:

– спільної розробки версій і узгодженого планування слідчих дій та оперативно-розшукових заходів;

– організації слідчо-оперативних груп, до складу яких входять слідчі та оперативні працівники [5, с. 75].

Забезпечення ефективної взаємодії між правоохоронними органами є неможливим без належної нормативно-правової бази. На сьогодні існує декілька нормативно-правових актів, які регламентують порядок взаємодії та координації СБ України з іншими правоохоронними органами, зокрема це:

– наказ Міністерства внутрішніх справ (далі – МВС) та СБ України «Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю» від 10.06.2011 № 317/235. Ця Інструкція визначає порядок взаємодії підрозділів МВС та СБ України під час виконання покладених на них законодавством завдань у сфері боротьби з організованою злочинністю. До напрямків такої взаємодії віднесено:

1) стратегічний – організація реалізації державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю, усунення причин і умов її існування, удосконалення правової бази боротьби з організованою злочинністю;

2) тактичний – виявлення, документування й припинення діяльності організованих злочинних груп, злочинних організацій, попередження, розкриття й розслідування вчинених ними злочинів, розшук, затримання учасників організованих злочинних формувань, відшкодування збитків державі, фізичним та юридичним особам.

Підготовка спільних заходів передбачає: здійснення оперативно-розшукових та інших заходів, спрямованих на перевірку наявної інформації стосовно організованих злочинних груп та злочинних організацій, документування їх протиправної діяльності, відпрацювання економічного підґрунтя та зв'язків; створення спільних оперативних груп для здійснення необхідних оперативно-розшукових заходів; вивчення можливої тактики дій учасників злочинних угруповань та розроблення відповідних заходів протидії, зокрема організації безпеки особового складу, задіяного для участі у проведенні спеціальних операцій; проведення спільних нарад, розроблення й уточнення планів спеціальних операцій; проведення спільних рекогносцировок місцевості і об'єктів у районах ймовірних дій, розстановка особового складу та забезпечення функціонування органів управління [6].

Зазначений нормативно-правовий акт можна оцінити з позитивного боку, адже окрім зазначеного вище, ним також передбачено: форми взаємодії; основні принципи та рівні взаємодії;

порядок обміну інформацією між спеціальними підрозділами. Втім, як недолік слід відзначити декілька негативних моментів: по-перше, Інструкція передбачає, що «за потреби з метою планування й координації дій задіяних сил та засобів у районах проведення спільних заходів створюються спільні оперативні штаби». Втім, такий підхід, на нашу думку, є недостатньо ефективним та не дасть бажаного результату. А тому в Інструкції варто було передбачити конкретний орган, який буде виступати в якості координаційного центру, і ним має стати саме СБ України. По-друге, не розкритим є питання матеріально-технічного та фінансового забезпечення відповідної взаємодії. По-третє, не визначено межі юридичної відповідальності сторін взаємодії;

– наказ МВС та СБ України «Про взаємодію Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України в питанні розшуку осіб» від 03.05.2012 № 169/391 [7]. Вказаним нормативно-правовим актом регламентується порядок дій оперативних підрозділів СБ України при здійсненні державного та міждержавного розшуку;

– наказ Генеральної прокуратури, МВС, СБ України, Державної податкової служби України, Міністерства оборони України, Державної митної служби України, Державної прикордонної служби України, Державної пенітенціарної служби України «Про затвердження Положення «Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією» від 26.04.2012 № 43/375/166/353/284/241/290/236. Відповідно до вказаного наказу завданнями координації є: визначення основних напрямів запобігання і протидії злочинності та корупції на основі аналізу їх структури, динаміки та прогнозування тенденцій розвитку цих негативних явищ; розробка, узгодження і виконання спільних заходів, спрямованих на своєчасне виявлення, розкриття, припинення та попередження злочинних і корупційних проявів, усунення причин та умов, що їм сприяли; підготовка пропозицій з удосконалення законодавства, спрямованих на підвищення ефективності правоохоронної діяльності, протидії злочинності та корупції [8]. Незважаючи на те, що окремі суб'єкти цього наказу (Генеральна прокуратура та Державна пенітенціарна служба України) є ліквідованими, норми цього нормативно-правового акту залишаються все ще чинними та становлять певну юридичну базу для координації заходів правоохоронних органів за вказаним напрямком.

Серед основних міжнародних правоохоронних організацій, з якими взаємодіє СБ України з питань протидії транснаціональній організованій злочинності є INTERPOL (Інтерпол) та EUROPOL (Європол).

Правову базу взаємодії СБ України з INTERPOL (Інтерпол) становить спільний наказ МВС, Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України, СБ України, Державного бюро розслідувань, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол» від 17.08.2020 № 613/380/93/228/414/510/2801/5 [9]. Згідно з вказаним наказом, структурні підрозділи СБ України надсилають запити/звернення уповноваженому підрозділу (структурний підрозділ центрального органу управління поліції, який забезпечує реалізацію повноважень Національної поліції України із здійснення представництва та виконання зобов'язань України в Інтерполі та повноважень Національної поліції України як Національного центрального бюро Інтерполу) з наступних питань:

– установлення місцезнаходження осіб, які розшукуються, з метою їх затримання, арешту, обмеження свободи пересування та подальшої видачі (екстрадиції);

– установлення місцезнаходження осіб чи об'єктів, що становлять інтерес для правоохоронних органів України чи інших держав-членів Інтерполу;

– надання чи отримання інформації, що стосується розслідування злочинів, кримінального минулого або злочинної діяльності осіб;

– надання чи отримання інформації з метою попередження про осіб, події, об'єкти, способи вчинення злочинів, що становлять реальну загрозу публічній безпеці та порядку й можуть завдати істотної шкоди майну чи громадянам;

– ідентифікація осіб чи невідомих трупів;

- проведення криміналістичних досліджень;
- надання чи отримання інформації з питань публічної безпеки і порядку;
- ідентифікація загроз, організованих груп та злочинних організацій, тенденцій розвитку злочинності;
- обмін досвідом з питань боротьби із злочинністю та правоохоронної діяльності [9].

Взаємодія СБ України з EUROPOL (Європол) здійснюється через офіцерів зв'язку центрального органу управління поліції, який забезпечує реалізацію повноважень Національної поліції України як Національного контактного пункту Європолу в Україні відповідно до наказу МВС від 29.10.2019 № 905 «Про затвердження Порядку направлення офіцерів зв'язку до Європейського поліцейського офісу» [10]. У даному випадку отримання на запит інформації, обмін даними, планування та проведення заходів за участі EUROPOL (Європол) відбувається шляхом безпосереднього контакту з відповідним офіцером зв'язку.

Зазначимо, що взаємодія СБ України з міжнародними інституціями за напрямком протидії транснаціональній організованій злочинності, на наше переконання, повинна будуватись через наступні механізми:

- нормативно-правовий, який передбачає гармонізацію національного законодавства із процесуальними нормами іноземних партнерів;
- економічний, що передбачає можливість співфінансування спільних операцій та заходів;
- управлінсько-організаційний, який передбачає наявність організаційної підпорядкованості та підзвітності;
- інформаційно-комунікаційний, який передбачає ознайомлювальну діяльність в Україні щодо функцій, ролі та призначення міжнародних інституцій;
- контрольний, що передбачає виявлення критичних точок діяльності та формування пропозицій щодо удосконалення як окремого механізму, так і державної політики у цьому напрямі в цілому.

Підсумовуючи, виділимо основні форми взаємодії СБ України з державними та міжнародними правоохоронними інституціями у сфері протидії діяльності транснаціональних організованих злочинних угруповань на шкоду економічним інтересам держави, зокрема:

- кримінально-процесуальна: передбачає реалізацію норм Кримінального процесуального кодексу України;
- внутрішньо-правова: застосування норм права, передбачених профільними законами та міжвідомчими наказами у сфері правоохоронної діяльності;
- міжнародно-правова: виконання вимог міжнародних договорів України, а також установчих актів та правил міжнародних правоохоронних організацій, членом яких є Україна;
- організаційно-консультативна: проведення спільних нарад, семінарів, конференцій з метою розробки положень для удосконалення діючого законодавства, планування загально-стратегічних заходів.

Зробимо висновок, що результати різноманітних досліджень засвідчують, що в основу співробітництва СБ України з державними та міжнародними правоохоронними інституціями у сфері протидії транснаціональній організованій злочинності покладено напрацьовану та зумовлену певними традиціями (стереотипами, досвідом тощо) практику. При цьому, взаємодія здійснюється у поєднанні багатогранної та двосторонньої засад діяльності вказаних суб'єктів, які доповнюють одна одну.

Використана література:

1. Шепітько В. Ю. Криміналістика. Криміналістична тактика і методика розслідування злочинів : підручник / за ред. В. Ю. Шепітька. Харків : Право, 1998. 376 с.
2. Матусовський Г. А. Ситуаційний підхід до розслідування злочинів. Криміналістика. *Криміналістична тактика та методика* : підруч. для вузів. Харків, 1998. С. 165–170.
3. Менеджмент організацій : навч. посіб. для студентів-магістрів галузі знань 07 «Управління та адміністрування» спеціальності 073 «Менеджмент» спеціалізації «Менеджмент і бізнес-адміністрування» / упоряд. Л. Довгань, І. Малик, Г. Мохонько, М. Шкробот. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. 271 с.

4. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 № 2135-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення 03.02.2023).
5. Матусовський Г. А. Основи взаємодії та інформаційного забезпечення в методиці розслідування злочинів. *Криміналістика* : навч. посіб. Київ : Ін Юре, 2001. 393 с.
6. Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю : Наказ Міністерства внутрішніх справ України та Центрального управління Служби безпеки України від 10.06.2011 № 317/235. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0822-11#Text> (дата звернення 11.05.2023).
7. Про взаємодію Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України в питанні розшуку осіб : наказ Міністерства внутрішніх справ України та СБ України від 03.05.2012 № 169/391. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0804-12#Text> (дата звернення 11.05.2023).
8. Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією : наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, СБ України, Державної податкової служби України, Міністерства оборони України, Державної митної служби України, Державної прикордонної служби України, Державної пенітенціарної служби України від 26.04.2012 №43/375/166/353/284/241/290/236. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0043900-12#Text> (дата звернення 11.05.2023).
9. Про затвердження Інструкції про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол : Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора, Національного антикорупційного бюро України, СБ України, Державного бюро розслідувань, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 17.08.2020 № 613/380/93/228/414/510/2801/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20#Text> (дата звернення 11.05.2023).
10. Про затвердження Порядку направлення офіцерів зв'язку до Європейського поліцейського офісу : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 29.10.2019 № 905. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1158-19#Text> (дата звернення 11.05.2023).

References:

1. Shepitko V. Yu. (1998). *Kryminalistyka. Kryminalistychna taktyka i metodyka rozsliduvannia zlochyniv* [Criminalistics. Forensic tactics and methods of crime investigation]. Kharkiv : Pravo, 376 p. [in Ukrainian].
2. Matusovskyi H. A. (1998) Sytuatsiinyi pidkhid do rozsliduvannia zlochyniv. [Situational approach to crime investigation] *Kryminalistyka. Kryminalistychna taktyka ta metodyka*. Kharkiv, P. 165–170. [in Ukrainian].
3. Dovhan L., Malyk I., Mokhonko H., Shkrobot M. (2017). *Menedzhment orhanizatsii* [Management of Organizations]. Kyiv : KPI im. Ihoria Sikorskoho, 2017. 271 p. [in Ukrainian].
4. Verkhovna Rada of Ukraine (1992). *Zakon Ukrainy «Pro operatyvno-rozshukovu diialnist» vid 18.02.1992 № 2135-XII* [The Law of Ukraine «On Operational-Investigative Activities» of February 18, 1992 № 2135-XII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> [in Ukrainian].
5. Matusovskyi H. A. (2001). *Osnovy vzaiemodii ta informatsiinoho zabezpechennia v metodytsi rozsliduvannia zlochyniv. Kryminalistyka* [Basics of interaction and information support in the methodology of crime investigation. Criminalistics]. Kyiv : In Yure, 2001. 393 p. [in Ukrainian].
6. *Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy ta Tsentralne upravlinnia Sluzhby bezpeky Ukrainy* (2011). *Nakaz «Pro zatverdzhennia Instruktсии pro vzaiemodiiu pravookhoronnykh orhaniv u sferi borotby z orhanizovanoi zlochynnisti» vid 10.06.2011 № 317/235* [Order «On the approval of the Instructions on the interaction of law enforcement agencies in the fight against organized crime» of June 10, 2011 № 317/235]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0822-11#Text> [in Ukrainian].
7. *Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy ta Sluzhba bezpeky Ukrainy* (2012). *Nakaz «Pro vzaiemodiiu Sluzhby bezpeky Ukrainy ta Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy v pytanni rozshuku osib» vid 03.05.2012 № 169/391* [Order «On the interaction of the Security Service of Ukraine and the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in the matter of searching for persons» of March 5, 2012 № 169/391]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0804-12#Text> [in Ukrainian].
8. *Heneralna prokuratura Ukrainy, Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy, Sluzhba bezpeky Ukrainy, Derzhavna podatkova sluzhba Ukrainy, Ministerstvo obrony Ukrainy, Derzhavna mytna sluzhba Ukrainy, Derzhavna prykordonna sluzhba Ukrainy, Derzhavna penitentsiarna sluzhba Ukrainy* (2012). *Nakaz «Pro koordynatsiiu diialnosti pravookhoronnykh orhaniv po borotbi iz zlochynnisti ta*

- koruptsiiei» vid 26.04.2012 №43/375/166/353/284/241/290/236 [Order «On coordinating the activities of law enforcement agencies in the fight against crime and corruption» of April 26, 2012 № 43/375/166/353/284/241/290/236]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0043900-12#Text> [in Ukrainian].
9. Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy, Ofis Heneralnoho prokurora, Natsionalne antykoruptsiine biuro Ukrainy, Sluzhba bezpeky Ukrainy, Derzhavne biuro rozsliduvan, Ministerstvo finansiv Ukrainy, Ministerstvo yustytzii Ukrainy (2020). Nakaz «Pro zatverdzhennia Instruksii pro poriadok vykorystannia pravookhoronnykh orhanamy Ukrainy informatsiinoi systemy Mizhnarodnoi orhanizatsii kryminalnoi politsii – Interpol» vid 17.08.2020 № 613/380/93/228/414/510/2801/5 [Order «On the approval of the Instructions on the procedure for the use by law enforcement agencies of Ukraine of the information system of the International Criminal Police Organization – Interpol» of August 17, 2020 № 613/380/93/228/414/510/2801/5]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20#Text> [in Ukrainian].
10. Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy (2019). Nakaz «Pro zatverdzhennia Poriadku napravlennia ofitseriv zviazku do Yevropeiskoho politseiskoho ofisu» vid 29.10.2019 № 905 [Order «On approval of the Procedure for sending liaison officers to the European Police Office» of October 29, 2019 № 905]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1158-19#Text> [in Ukrainian].

Khoronovskyi O. Interaction of the Security service of Ukraine with state and international law enforcement institutions in the field of combating transnational organized crime

The article examines the main forms and principles of interaction of the Security Service of Ukraine with state and international law enforcement institutions in the field of combating transnational organized crime. An analysis of legal acts regulating the order of interaction and coordination between law enforcement agencies in the specified area was carried out. It is noted that the interaction of the Security Service of Ukraine with international institutions in the direction of countering transnational organized crime should be built through the following mechanisms: normative and legal, which provides for the harmonization of national legislation with the procedural norms of foreign partners; economic, which provides for the possibility of co-financing joint operations and activities; managerial and organizational, which assumes the presence of organizational subordination and accountability; informational and communicative, which provides for familiarization activities in Ukraine regarding the functions, role and purpose of international institutions; control, which involves the identification of critical points of activity and the formulation of proposals for the improvement of both a separate mechanism and state policy in this direction as a whole. In addition, the main forms of interaction of the Security Service of Ukraine with state and international law enforcement institutions in the field of combating transnational organized crime are highlighted, in particular: criminal-procedural: provides for the implementation of the norms of the Criminal Procedure Code of Ukraine; internal-legal: application of legal norms provided for by specific laws and interdepartmental orders in the field of law enforcement; international legal: fulfillment of the requirements of international treaties of Ukraine, as well as the founding acts and rules of international law enforcement organizations, of which Ukraine is a member; organizational and advisory: holding joint meetings, seminars, conferences with the aim of developing provisions for improving the current legislation, planning general strategic measures.

Key words: *interaction, coordination, transnational organized crime, Security Service of Ukraine, operational and investigative activities, law enforcement agencies, operational units, international organizations.*